Recite the ziyarah of Eid al-Ghadeer (first form)

Imam Ali Shrine · Najaf

The first of the ziyarats appointed for the day of Eid al-Ghadeer, narrated with sound chains from Imam Ali al-Hadi (a.s.), who visited Amir al-Mu'minin (a.s.) with it.

221 lines · 50–55 min · alzair.app/rituals/imam-ali-shrine-recite-the-ziyarah-of-eid-al-ghadeer-first-form

---

1

السَّلاَمُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ صَفْوَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Peace be upon Muhammad, the Messenger of Allah, the seal of the prophets, the master of the messengers, and the chosen of the Lord of the worlds,

سلام بر محمد فرستاده خدا که خاتم پیغمبران و سید رسولان و بنده خاص خالص پروردگار عالم است

2

أَمِينِ اللَّهِ عَلَى وَحْيِهِ وَ عَزَائِمِ أَمْرِهِ وَ الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَ الْفَاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ

the trustee of Allah over His revelation and over the resolves of His command, the sealer of what has gone before and the opener of what is to come,

و امین خدا بر اسرار وحی اوست و عزیمتهای فرمان و خاتم پیغمبران و رجال الهی گذشته و فاتح آینده

3

وَ الْمُهَيْمِنِ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ صَلَوَاتُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ

the guardian over all of that; and may the mercy of Allah, His blessings, His salutations, and His greetings be upon him.

و عالیتر و بلند مقامتر از همه عالم سلام و رحمت و برکات خدا و درودها و تحیات حق بر او باد

4

السَّلاَمُ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَ مَلاَئِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ

Peace be upon the prophets of Allah, His messengers, His angels brought near, and His righteous servants.

سلام بر پیمبران و رسولان الهی و بر فرشتگان مقرب و بندگان شایسته خدا

5

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَ وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ

Peace be upon you, O Amir al-Mu'minin, master of the trustees, and heir to the knowledge of the prophets,

سلام بر تو ای امیر مؤمنان و سید اوصیاء و وارث علم انبیاء

6

وَ وَلِيَّ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ مَوْلاَيَ وَ مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

the friend of the Lord of the worlds, my master and the master of the believers; and may the mercy of Allah and His blessings be upon you.

و ولی پروردگار عالم و مولای من و سرور اهل ایمان سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد

7

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَوْلاَيَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ سَفِيرَهُ فِي خَلْقِهِ وَ حُجَّتَهُ الْبَالِغَةَ عَلَى عِبَادِهِ

Peace be upon you, O my master, O Amir al-Mu'minin, O trustee of Allah in His earth, His ambassador among His creation, and His conclusive proof against His servants.

سلام بر تو ای آقای من ای امیر اهل ایمان ای امین اسرار خدا در روی زمین و سفیر خدا بر خلق و حجت بالغه الهی بر بندگان

8

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا دِينَ اللَّهِ الْقَوِيمَ وَ صِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ

Peace be upon you, O upright religion of Allah and His straight path.

سلام بر تو ای دین محکم و استوار و راه مستقیم خدا

9

السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبَأُ الْعَظِيمُ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَ عَنْهُ يُسْأَلُونَ

Peace be upon you, O the mighty tidings about which they differ and concerning which they will be questioned.

سلام بر تو ای خبر بزرگ عالم که امت در آن راه اختلاف پیمودند و مسئول حق خواهند بود

10

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ آمَنْتَ بِاللَّهِ وَ هُمْ مُشْرِكُونَ وَ صَدَّقْتَ بِالْحَقِّ وَ هُمْ مُكَذِّبُونَ

Peace be upon you, O Amir al-Mu'minin: you believed in Allah while they were polytheists, and you affirmed the truth while they denied it.

سلام بر تو ای امیر مؤمنان ای آنکه تو به خدا وقتی ایمان آوردی که امت همه هنوز مشرك بودند و هنگامی که تو حق را تصدیق کردی آنها همه تکذیب نمودند

11

وَ جَاهَدْتَ (فِي اللَّهِ) وَ هُمْ مُحْجِمُونَ (مُجْمِحُون)

You strove in the way of Allah while they held back.

و تو در راه دین خدا با کمال شجاعت جهاد می کردی و آنها همه ترسان و گریزان بودند

12

وَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصاً لَهُ الدِّينَ صَابِراً مُحْتَسِباً حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ أَلاَ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

You worshipped Allah, sincere to Him in religion, patient and seeking reward, until certainty came to you. Behold, the curse of Allah be upon the wrongdoers.

و تو خدا را پرستش می کردی با اخلاص کامل در دین با شکیبایی و بردباری تا آنکه به مقام یقین نایل شدی الا ای اهل عالم لعنت خدا بر ظالمان و ستمکاران عالم باد

13

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُسْلِمِينَ وَ يَعْسُوبَ الْمُؤْمِنِينَ وَ إِمَامَ الْمُتَّقِينَ وَ قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

Peace be upon you, O master of the Muslims, leader of the believers, imam of the God-fearing, and commander of the radiant, white-marked ones; and may the mercy of Allah and His blessings be upon you.

سلام بر تو ای سید ملت اسلام و پیشوای اهل ایمان و امام صاحبان تقوی و قائد روسفیدان و آبرومندان و نیکویان عالم سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد

14

أَشْهَدُ أَنَّكَ أَخُو رَسُولِ اللَّهِ وَ وَصِيُّهُ وَ وَارِثُ عِلْمِهِ وَ أَمِينُهُ عَلَى شَرْعِهِ

I bear witness that you are the brother of the Messenger of Allah, his trustee, the heir of his knowledge, and his trustee over his law,

گواهی می دهم که تو برادر رسول خدائی و وصی و وارث علم رسول خدا و امین بر حفاظ شرع او

15

وَ خَلِيفَتُهُ فِي أُمَّتِهِ وَ أَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ صَدَّقَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى نَبِيِّهِ

his caliph over his community, and the first to believe in Allah and to affirm what was revealed to His Prophet.

و خلیفه رسول در میان امت او و اول کسی که به دعوت او به خدا ایمان آورد و به آنچه بر پیغمبرش نازل فرمود تصدیق کرد

16

وَ أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنِ اللَّهِ مَا أَنْزَلَهُ فِيكَ فَصَدَعَ بِأَمْرِهِ

I bear witness that he conveyed from Allah what He revealed concerning you, and so he proclaimed His command,

و گواهی می دهم که او رسانید از جانب خدا آنچه را باید درباره تو به خلق برساند پس امر خدا را به صدای بلند رسانید

17

وَ أَوْجَبَ عَلَى أُمَّتِهِ فَرْضَ طَاعَتِكَ وَ وِلاَيَتِكَ وَ عَقَدَ عَلَيْهِمُ الْبَيْعَةَ لَكَ

and he made binding upon his community the duty of obeying you and of your wilayah, and he concluded the pledge of allegiance to you upon them,

و بر امت لزوم طاعتت و محبتت را فرض و واجب گردانید و بر بیعت و امامتت عقد و پیمان از امت گرفت

18

وَ جَعَلَكَ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ كَذَلِكَ ثُمَّ أَشْهَدَ اللَّهَ تَعَالَى عَلَيْهِمْ

and he placed you as having a greater claim upon the believers than their own selves, even as Allah had placed him thus; then he called Allah, the Most High, to witness over them.

و تو را اولی و سزاوارتر از نفوس اهل ایمان بر خود آنها قرار داد چنانکه خدای متعال چنین مقرر داشته بود سپس خدا را بر امت گواه گرفت

19

فَقَالَ أَ لَسْتُ قَدْ بَلَّغْتُ فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلَى فَقَالَ اللَّهُمَّ اشْهَدْ وَ كَفَى بِكَ شَهِيداً وَ حَاكِماً بَيْنَ الْعِبَادِ

And he said: 'Have I not conveyed?' They said: 'O Allah, yes.' He said: 'O Allah, bear witness; and sufficient are You as a witness and a judge between the servants.'

که فرمود آیا من حکم خدا را درباره خلافت علی بشما نرسانیدم؟ همه گفتند بلی رسانیدی یا رسول الله پس رسول خدا گفت خدایا تو گواه باش که گواهی و حکم تو میان بندگان کفایت می کند

20

فَلَعَنَ اللَّهُ جَاحِدَ وِلاَيَتِكَ بَعْدَ الْإِقْرَارِ وَ نَاكِثَ عَهْدِكَ بَعْدَ الْمِيثَاقِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ تَعَالَى

So may Allah curse the one who denies your wilayah after acknowledging it, and the one who breaks his covenant with you after the solemn pledge. And I bear witness that you fulfilled the covenant of Allah, the Most High,

پس لعن خدا باد بر آنان که ولایت و امامتت را بعد از اقرار انکار کردند و عهد و پیمانت را شکستند و گواهی می دهم که تو به عهد خدای متعال وفا کردی

21

وَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى مُوفٍ لَكَ بِعَهْدِهِ وَ مَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْراً عَظِيماً

and that Allah, the Most High, will fulfil His covenant to you; and whoever fulfils what he has pledged to Allah, He will grant him a mighty reward.

و خدا هم به عهد تو وفا کرد و هر که وفا کند به عهدی که خدا بر او بسته البته اجر عظیم از حق خواهد یافت

22

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ الْحَقُّ الَّذِي نَطَقَ بِوِلاَيَتِكَ التَّنْزِيلُ وَ أَخَذَ لَكَ الْعَهْدَ عَلَى الْأُمَّةِ بِذَلِكَ الرَّسُولُ

And I bear witness that you are the true Amir al-Mu'minin, of whose wilayah the revelation spoke, and for whom the Messenger took the covenant from the community.

و باز گواهی می دهم که تو به حق و حقیقت امیر اهل ایمانی که آیات قرآن آسمانی بر ولایت و امامتت ناطق است و رسول حق بر امت بر خلافت الهیه ات عهد و پیمان گرفت

23

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَ عَمَّكَ وَ أَخَاكَ الَّذِينَ تَاجَرْتُمُ اللَّهَ بِنُفُوسِكُمْ فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيكُمْ

And I bear witness that you, your uncle, and your brother are those who traded with Allah your own selves, and so Allah revealed concerning you:

و باز گواهی می دهم که تو و عمویت و برادرت (جعفر) به فدا کردن جانتان با خدا تجارت کردید تا آنکه خدا در حق شما این آیات نازل کرد

24

(إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَ أَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَ يُقْتَلُونَ

Allah has bought from the believers their selves and their wealth in exchange for the Garden, fighting in the way of Allah, killing and being killed,

«خدا جان ها و مالهای مؤمنان را در ازای بهشت از آنان خرید آنان که در راه خدا می جنگند و می کشند و کشته می شوند.

25

وَعْداً عَلَيْهِ حَقّاً فِي التَّوْرَيةِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الْقُرْآنِ

a promise binding upon Him in the Torah, the Gospel, and the Qur'an.

این وعده ای حق است بر عهده خداوند که در تورات و انجیل و قرآن داده شده است

26

وَ مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ *

And who is more faithful to his covenant than Allah? So rejoice in the bargain you have made with Him; and that is the great triumph.

و چه کسی از خدا وفادارتر به عهد خود است پس بدین معامله که کرده اید شاد باشید که این است آن رستگاری بزرگ.

27

لتَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ

Those who repent, who worship, who praise, who journey in devotion, who bow, who prostrate,

توبه کنندگانند، عبادت کنندگانند، ساتیش گرانند، روزه دارانند، رکوع کنندگانند، سجده کنندگان،

28

الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ النَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ الْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ)

who enjoin what is right and forbid what is wrong, and who observe the limits of Allah; and give glad tidings to the believers.

امرکنندگان به معروف و نهی کنندگان از منکرند، و حفظ کنندگان حدود خدایند، و مؤمنان را بشارت بده،»

29

أَشْهَدُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ الشَّاكَّ فِيكَ مَا آمَنَ بِالرَّسُولِ الْأَمِينِ

I bear witness, O Amir al-Mu'minin, that the one who doubts you has not believed in the trusted Messenger,

باز گواهی می دهم ای امیر اهل ایمان که هر کس درباره امامتت شك کند محققا به رسول امین خدا ایمان نیاورده است

30

وَ أَنَّ الْعَادِلَ بِكَ غَيْرَكَ عَانِدٌ (عَادِلٌ) عَنِ الدِّينِ الْقَوِيمِ الَّذِي ارْتَضَاهُ لَنَا رَبُّ الْعَالَمِينَ وَ أَكْمَلَهُ بِوِلاَيَتِكَ يَوْمَ الْغَدِيرِ

and that the one who equates you with another has turned aside from the upright religion which the Lord of the worlds chose for us and which He perfected through your wilayah on the Day of Ghadeer.

و هر که دیگری را بر تو همانند و عدیل گردانید کفر و عناد ورزیده است در دین محکم و استواری که پروردگار عالمیان بر ما پسندیده و انتخاب فرموده و آن دین را به ولایت و محبت تو روز غدیر به حد کمال رسانید

31

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمَعْنِيُّ بِقَوْلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ :

And I bear witness that you are the one meant by the words of the Almighty, the Merciful:

و باز گواهی می دهم که در کلام خدای مقتدر مهربان مقصود تویی که فرمود

32

(وَ أَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيماً فَاتَّبِعُوهُ وَ لاَ تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ)

And this is My straight path, so follow it, and do not follow other ways, lest they divide you from His path.

«این است راه راست من، پس از او پیروی کنید و راه های دیگر را نپیمایید که شما را از راه او منحرف و پراکنده می سازد»

33

ضَلَّ وَ اللَّهِ وَ أَضَلَّ مَنِ اتَّبَعَ سِوَاكَ وَ عَنَدَ عَنِ الْحَقِّ مَنْ عَادَاكَ

He has gone astray, by Allah, and has led astray whoever follows other than you; and whoever opposes you has turned away from the truth.

قسم بخدا که هر کسی متابعت غیر تو را کرد هم خود گمراه شد و هم مردم را گمراه کرد و هر که با تو دشمنی کرد با حق عناد و لجاج ورزید

34

اللَّهُمَّ سَمِعْنَا لِأَمْرِكَ وَ أَطَعْنَا وَ اتَّبَعْنَا صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

O Allah, we have heard Your command and obeyed, and we have followed Your straight path.

بارالها فرمان تو را شنیدیم و اطاعت کرده و راه مستقیم تو را پیروی کردیم

35

فَاهْدِنَا رَبَّنَا وَ لاَ تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا إِلَى طَاعَتِكَ وَ اجْعَلْنَا مِنَ الشَّاكِرِينَ لِأَنْعُمِكَ

So guide us, our Lord, and do not let our hearts swerve after You have guided us to Your obedience, and make us among those grateful for Your favours.

پس تو ای پروردگار دلهای ما را پس از نور هدایتت به راه طاعت از ظلمت گمراهی نگاهدار و ما را از شکرگزاران نعمتهایت (خصوص نعمت ولایت علی «ع») مقرر فرما

36

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَزَلْ لِلْهَوَى مُخَالِفاً وَ لِلتُّقَى مُحَالِفاً وَ عَلَى كَظْمِ الْغَيْظِ قَادِراً

And I bear witness that you never ceased to oppose caprice, to ally with piety, and to be able to restrain your anger,

و باز گواهی میدهم که تو همیشه با هوای نفس مخالف و با تقوی هم پیمان و بر فرو بردن خشم توانا بودی

37

وَ عَنِ النَّاسِ عَافِياً غَافِراً وَ إِذَا عُصِيَ اللَّهُ سَاخِطاً وَ إِذَا أُطِيعَ اللَّهُ رَاضِياً وَ بِمَا عَهِدَ إِلَيْكَ عَامِلاً

pardoning and forgiving toward people, angry when Allah is disobeyed, pleased when Allah is obeyed, and acting according to what He entrusted to you,

و از بدیهای مردم طریق عفو و غفران پیمودی و از هنگامی که خلق عصیان از فرمان خدا می کردند سخت خشمناك می شدی و چون راه طاعت می پیمودند خوشنود میگشتی و به هر چه پیمان داشتی بجا میآوردی

38

رَاعِياً لِمَا اسْتُحْفِظْتَ حَافِظاً لِمَا اسْتُودِعْتَ مُبَلِّغاً مَا حُمِّلْتَ مُنْتَظِراً مَا وُعِدْتَ

guarding what you were charged to keep, preserving what was entrusted to you, conveying what you were made to bear, and awaiting what you were promised.

و آنچه را باید محفوظ داری کاملا رعایت کرده در نظر داشتی و آنچه تو را بودیعت سپردند محافظت فرمودی و آنچه از فرمان حق بعهده داشتی که بخلق تبلیغ کنی کردی

39

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَا اتَّقَيْتَ ضَارِعاً وَ لاَ أَمْسَكْتَ عَنْ حَقِّكَ جَازِعاً وَ لاَ أَحْجَمْتَ عَنْ مُجَاهَدَةِ غَاصِبِيكَ (عَاصِيكَ) نَاكِلاً

And I bear witness that you did not shrink in fear, nor withhold your right out of dismay, nor hold back from struggling against those who usurped you, out of weakness,

و باز گواهی میدهم که محققا تقیه تو از دشمنان نه از جهت خواری بود بلکه رضای خدا را در آن دانستی و خودداری تو از گرفتن حق خلافتت نه از جهت جزع و عجز تو بود و صبر کردنت از جهاد آنانکه حقت را غصب کردند نه از جهت ناتوانی بود

40

وَ لاَ أَظْهَرْتَ الرِّضَى بِخِلاَفِ مَا يُرْضِي اللَّهَ مُدَاهِناً وَ لاَ وَهَنْتَ لِمَا أَصَابَكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

nor did you display contentment with what displeases Allah out of flattery, nor did you weaken at what befell you in the way of Allah,

و هرگز اظهار رضایت بر خلاف رضای خدا از آنها نکردی از راه مداهنه و نفاق و ستمها که به تو رسید

41

وَ لاَ ضَعُفْتَ وَ لاَ اسْتَكَنْتَ عَنْ طَلَبِ حَقِّكَ مُرَاقِباً مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ تَكُونَ كَذَلِكَ

nor were you weak or submissive in seeking your right, lying in wait; Allah forbid that you should be such.

نه از راه سستی تسلیم دشمنان شدی و از طلب حق خود ابدا کوتاهی نکردی و از جهت زبونی و ناتوانی و ترس که چنین کس بودی

42

بَلْ إِذْ ظُلِمْتَ احْتَسَبْتَ رَبَّكَ وَ فَوَّضْتَ إِلَيْهِ أَمْرَكَ

Rather, when you were wronged, you sought your Lord's reward and entrusted your affair to Him.

بلکه ظلمی که به تو کردند در راه دین رضای خدا را منظور داشتی و کارت را به خدا واگذاشتی

43

وَ ذَكَّرْتَهُمْ فَمَا ادَّكَرُوا وَ وَعَظْتَهُمْ فَمَا اتَّعَظُوا وَ خَوَّفْتَهُمُ اللَّهَ فَمَا تَخَوَّفُوا

You reminded them, but they did not take heed; you admonished them, but they did not receive admonition; you warned them of Allah, but they did not fear.

و مخالفان و دشمنانت را به ذکر پند و اندرز دادی آنها تغافل ورزیدند و از خدا ترسانیدی آنان خدا ترس نشدند

44

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جِوَارِهِ وَ قَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ

And I bear witness, O Amir al-Mu'minin, that you struggled in the way of Allah as it deserves to be struggled, until Allah called you to His proximity and took you to Himself by His choosing,

و باز گواهی می دهم که تو ای امیر اهل ایمان محققا در راه خدا جهاد کامل کرده و حق مجاهدت را بجای آوردی تا هنگامی که خدایت در جوار رحمت خود طلبید و به دست رضا و اختیار قبض روح شریفت کرده و بسوی خود برد

45

وَ أَلْزَمَ أَعْدَاءَكَ الْحُجَّةَ بِقَتْلِهِمْ إِيَّاكَ لِتَكُونَ الْحُجَّةُ لَكَ عَلَيْهِمْ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ

and He made the proof binding upon your enemies by their killing you, so that the proof might be yours against them, together with the conclusive proofs you have against all His creation.

و دشمنانت که تو را به قتل رسانیدند به حجت ملزم و محکوم ساخت تا آنکه حجت بالغه بر تمام خلق با تو بود

46

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصاً وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ صَابِراً وَ جُدْتَ بِنَفْسِكَ مُحْتَسِباً

Peace be upon you, O Amir al-Mu'minin: you worshipped Allah sincerely, you struggled in the way of Allah patiently, and you gave your self generously, seeking reward.

سلام بر تو ای امیر اهل ایمان تو بندگی خدا را با خلوص تام بجا آوردی و در راه خدا با شکیبایی و حلم مجاهده فرمودی و به فرمان حق جان خود را فدا ساختی

47

وَ عَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَ اتَّبَعْتَ سُنَّةَ نَبِيِّهِ وَ أَقَمْتَ الصَّلاَةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ

You acted according to His Book, followed the sunnah of His Prophet, established the prayer, and gave the zakat,

و طبق کتاب خدا عمل و از سنت رسول (ص) پیروی کردی و نماز را بپا داشتی و زکوة به مستحقان ادا کردی

48

وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ مَا اسْتَطَعْتَ مُبْتَغِياً مَا عِنْدَ اللَّهِ رَاغِباً فِيمَا وَعَدَ اللَّهُ

you enjoined what is right and forbade what is wrong as far as you were able, seeking what is with Allah and desiring what Allah has promised,

و تا حد قدرت و توانایی امر به معروف و نهی از منکر کردی و همه را برای طلب رضا و نعم الهی و شوق و رغبت به وعده های رحمت حق انجام دادی

49

لاَ تَحْفِلُ بِالنَّوَائِبِ وَ لاَ تَهِنُ عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَ لاَ تَحْجِمُ عَنْ مُحَارِبٍ

you did not care for calamities, did not weaken in hardships, and did not shrink from an adversary.

و در نوایب و سختیهای روزگار باك نداشتی و سست نگشتی و از جنگها باز نایستادی

50

أَفِكَ مَنْ نَسَبَ غَيْرَ ذَلِكَ إِلَيْكَ وَ افْتَرَى بَاطِلاً عَلَيْكَ وَ أَوْلَى لِمَنْ عَنَدَ عَنْكَ

He is confounded who ascribes other than that to you, and he has forged falsehood against you; and woe to him who deviates from you.

و هر که غیر از این اوصاف سخنی درباره تو گفت دروغ و بهتان باطل و بی حقیقت است و لایق دشمنان و معاندان توست

51

لَقَدْ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ الْجِهَادِ وَ صَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى صَبْرَ احْتِسَابٍ

You surely struggled in the way of Allah with the struggle due to Him, and you bore harm with the patience of one seeking reward.

تو همانا در راه دین خدا حق مجاهدت فرمودی و بر آزار امت صبر و شکیبایی را رعایت کردی

52

وَ أَنْتَ أَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ صَلَّى لَهُ وَ جَاهَدَ وَ أَبْدَى صَفْحَتَهُ فِي دَارِ الشِّرْكِ

You are the first to believe in Allah, to pray to Him, and to struggle, and to expose his side in the abode of polytheism,

و تویی اول شخص که به خدا ایمان آورد و نماز او را بپاداشت

53

وَ الْأَرْضُ مَشْحُونَةٌ ضَلاَلَةً وَ الشَّيْطَانُ يُعْبَدُ جَهْرَةً

while the earth was filled with error and Satan was openly worshipped.

در دیار شرك و بت پرستی که از کفر و ضلالت مشحون بود و شیطان روشن و آشکار معبود مردم در آن سرزمین

54

وَ أَنْتَ الْقَائِلُ لاَ تَزِيدُنِي كَثْرَةُ النَّاسِ حَوْلِي عِزَّةً وَ لاَ تَفَرُّقُهُمْ عَنِّي وَحْشَةً

And you are the one who said: 'The multitude of people around me does not increase my honour, nor does their scattering from me bring me loneliness;

تو چون روی آوردی عرض اندام نمودی و تو آنکه فرمودی نه اجتماع مردم به گرداگرد من موجب عزت و تکبر من شود و نه تفرق مردم از دور من مرا به وحشت و اضطراب آرد

55

وَ لَوْ أَسْلَمَنِي النَّاسُ جَمِيعاً لَمْ أَكُنْ مُتَضَرِّعاً

and were all people to abandon me, I would not be one to cringe in entreaty.'

اگر تمام مردم مرا تسلیم کنند ابدا زار و نالان نخواهم بود

56

اعْتَصَمْتَ بِاللَّهِ فَعَزَزْتَ وَ آثَرْتَ الْآخِرَةَ عَلَى الْأُولَى فَزَهِدْتَ وَ أَيَّدَكَ اللَّهُ وَ هَدَاكَ وَ أَخْلَصَكَ وَ اجْتَبَاكَ

You held fast to Allah and so you were mighty; you preferred the Hereafter to this world and so you renounced it. Allah supported you, guided you, purified you, and chose you.

تو از خدا عصمت و نگهبانی طلب کردی که عزت یافتی و آخرت را بر دنیا اختیار کردی که از دنیا زهد ورزیدی و خدا تو را مؤید فرمود و هدایت بسوی خود کرد و اخلاص کامل در توحید عطا فرمود تو را از تمام امت برگزید

57

فَمَا تَنَاقَضَتْ أَفْعَالُكَ وَ لاَ اخْتَلَفَتْ أَقْوَالُكَ وَ لاَ تَقَلَّبَتْ أَحْوَالُكَ

Your deeds never contradicted one another, your words never differed, and your states never wavered.

نه هرگز اعمالت تناقض و نه گفتارت اختلاف داشت و نه احوالت دگرگون و متغیر گشت

58

وَ لاَ ادَّعَيْتَ وَ لاَ افْتَرَيْتَ عَلَى اللَّهِ كَذِباً وَ لاَ شَرِهْتَ إِلَى الْحُطَامِ وَ لاَ دَنَّسَكَ الْآثَامُ

You did not make false claims, nor forge a lie against Allah, nor covet the refuse of this world, nor were you defiled by sins.

و نه هرگز ادعایی در دین خدا کردی و نه دروغ و افترا بستی و نه هرگز حرص و شره بر متاع ناقابل دنیا داشتی و نه هرگز دنس و پلیدی معاصی جان پاکت را آلوده ساخت

59

وَ لَمْ تَزَلْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَ يَقِينٍ مِنْ أَمْرِكَ تَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

You remained upon clear proof from your Lord and certainty in your affair, guiding to the truth and to a straight path.

و همیشه از جانب خدا با بینه و برهان روشن بودی و با مقام یقین درهمه کارت خلق را هدایت به طریق حق و راه راست کردی

60

أَشْهَدُ شَهَادَةَ حَقٍّ وَ أُقْسِمُ بِاللَّهِ قَسَمَ صِدْقٍ أَنَّ مُحَمَّداً وَ آلَهُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ سَادَاتُ الْخَلْقِ

I bear a true witness and I swear by Allah a truthful oath that Muhammad and his family — may Allah's salutations be upon them — are the masters of creation,

باز به حق شهادت می دهم و به خدا به راستی قسم یاد می کنم که حضرت محمد و آل اطهارش صلوات الله علیهم آنان سید و پیشوایان خلق بودند

61

وَ أَنَّكَ مَوْلاَيَ وَ مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ أَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ وَ وَلِيُّهُ وَ أَخُو الرَّسُولِ وَ وَصِيُّهُ وَ وَارِثُهُ

and that you are my master and the master of the believers, and that you are the servant of Allah and His friend, the brother of the Messenger, his trustee, and his heir,

و محققا تو ای امیر مؤمنان مولای من و مولای تمام اهل ایمانی و تو به حقیقت بنده خدا و ولی خدا و برادر رسول خدا (ص) و وصی او و وارث او هستی

62

وَ أَنَّهُ الْقَائِلُ لَكَ وَ الَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ مَا آمَنَ بِي مَنْ كَفَرَ بِكَ

and that he is the one who said to you — and by the One who sent me with the truth — 'Whoever disbelieves in you has not believed in me,'

و تویی آنکس که رسول (ص) در حقت گفت به آن خدایی که مرا به حق مبعوث گردانید ایمان به من نیاورده آنکس که به تو کافر شود

63

وَ لاَ أَقَرَّ بِاللَّهِ مَنْ جَحَدَكَ وَ قَدْ ضَلَّ مَنْ صَدَّ عَنْكَ

'and whoever denies you has not affirmed Allah, and whoever turns away from you has gone astray,'

و اقرار به خدا نداشته آنکس که تو را انکار کند و محققا گمراه است آنکه امت را از تو بازداشت

64

وَ لَمْ يَهْتَدِ إِلَى اللَّهِ وَ لاَ إِلَيَّ مَنْ لاَ يَهْتَدِي بِكَ وَ هُوَ قَوْلُ رَبِّي عَزَّ وَ جَلَ

'and whoever is not guided through you has not been guided to Allah or to me.' And this is the word of my Lord, Mighty and Majestic:

و به خدا و رسالت من هدایت نیافته آنکس که بسوی تو هدایت نیافت و این سخن پروردگار من عز و جل است که فرمود

65

(وَ إِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَ آمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحاً ثُمَّ اهْتَدَى) إِلَى وِلاَيَتِكَ

And I am indeed Most Forgiving to whoever repents, believes, does righteous deeds, and then is guided — to your wilayah.

«من البته آمرزنده گناهان آن کسم که توبه کند و ایمان آورده و عمل صالح کند و سپس هدایت یابد» به ولایت و امامت علی (ع)

66

مَوْلاَيَ فَضْلُكَ لاَ يَخْفَى وَ نُورُكَ لاَ يُطْفَأُ (لاَ يُطْفَى) وَ أَنَّ مَنْ جَحَدَكَ الظَّلُومُ الْأَشْقَى

My master, your excellence is not hidden and your light is not extinguished; and whoever denies you is the most unjust, the most wretched.

ای مولای من فضیلت و برتری تو پنهان و نور تو خاموش شدنی نخواهد بود و البته آنان که تو را انکار کردند ستمکار و شقیترین خلق بودند

67

مَوْلاَيَ أَنْتَ الْحُجَّةُ عَلَى الْعِبَادِ وَ الْهَادِي إِلَى الرَّشَادِ وَ الْعُدَّةُ لِلْمَعَادِ

My master, you are the proof against the servants, the guide to right conduct, and the provision for the return.

و تویی که حجت خدا بر بندگان و هادی خلق به راه رشاد و دوستیت ذخیره روز معاد است

68

مَوْلاَيَ لَقَدْ رَفَعَ اللَّهُ فِي الْأُولَى مَنْزِلَتَكَ وَ أَعْلَى فِي الْآخِرَةِ دَرَجَتَكَ

My master, Allah has raised your station in this world and exalted your rank in the Hereafter,

ای مولای من خدا در اول مقام تو را منزلت رفیع داد و در آخرت عالیترین رتبه عطا فرمود

69

وَ بَصَّرَكَ مَا عَمِيَ عَلَى مَنْ خَالَفَكَ وَ حَالَ بَيْنَكَ وَ بَيْنَ مَوَاهِبِ اللَّهِ لَكَ

and He gave you sight of what was blind to those who opposed you, and of what stood between you and the gifts Allah has for you.

و تو را بینا گردانید در آنچه مخالفانت کور و نابینا بودند لذا میان تو و امامتت که موهبت خدا بر تو بود حایل و مانع شدند (و تو را از آن مقام منع کردند)

70

فَلَعَنَ اللَّهُ مُسْتَحِلِّي الْحُرْمَةِ مِنْكَ وَ ذَائِدِي الْحَقِّ عَنْكَ

So may Allah curse those who deem it lawful to violate your sanctity and those who repel the truth from you.

پس خدا لعنت کند آنان را که حرمت مقامت را بردند و حق تو را از تو گرفتند

71

وَ أَشْهَدُ أَنَّهُمُ الْأَخْسَرُونَ الَّذِينَ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَ هُمْ فِيهَا كَالِحُونَ

And I bear witness that they are the greatest losers, those whose faces the Fire will scorch, and therein they will be grimacing.

و باز گواهی می دهم که همه آنان از زیانکارترانند که فرا گیرد آتش به رویشان و در دوزخ زشت منظر باشند

72

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَا أَقْدَمْتَ وَ لاَ أَحْجَمْتَ وَ لاَ نَطَقْتَ وَ لاَ أَمْسَكْتَ إِلاَّ بِأَمْرٍ مِنَ اللَّهِ وَ رَسُولِهِ

And I bear witness that you never advanced, nor held back, nor spoke, nor remained silent, except by a command from Allah and His Messenger.

و باز گواهی می دهم که تو اقدام به کاری نکردی و از امری باز ننشستی و سخنی نگفتی و سکوتی نکردی جزبه امر خدای متعال و رسول او

73

قُلْتَ وَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ نَظَرَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدْماً

You said — and by the One in whose hand is my soul — 'The Messenger of Allah (s.a.w.a.) looked at me as I was striking with the sword in the forefront,'

تو خود گفتی قسم به آنکه جانم به دست قدرت او است که رسول صلی الله علیه و آله به من می نگریست هنگامی که بر همه سبقت گرفته و شمشیر می زدم

74

فَقَالَ يَا عَلِيُّ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلاَّ أَنَّهُ لاَ نَبِيَّ بَعْدِي

and he said: 'O Ali, you are to me as Harun was to Musa, except that there is no prophet after me;

و فرمود یا علی تو نسبت به من به منزله هارونی نسبت به موسی (ع) جز اینکه پیغمبری بعد من نخواهد بود

75

وَ أُعْلِمُكَ أَنَّ مَوْتَكَ وَ حَيَاتَكَ مَعِي وَ عَلَى سُنَّتِي

and I inform you that your death and your life are with me and upon my sunnah.'

و تو را آگاه کنم که در حیات و ممات همه جا با من و با سنت من خواهی بود

76

فَوَ اللَّهِ مَا كَذِبْتُ وَ لاَ كُذِبْتُ وَ لاَ ضَلَلْتُ وَ لاَ ضُلَّ بِي وَ لاَ نَسِيتُ مَا عَهِدَ إِلَيَّ رَبِّي

By Allah, I did not lie, nor was I lied to, nor did I go astray, nor was anyone led astray through me, nor did I forget what my Lord entrusted to me.

و من کذب هرگز نگفتم و رسول (ص) به من کذب نفرموده و هرگز من گمراه نشده ام و کسی بواسطه من گمراه نگشته و هرگز عهد خدا را فراموش نکردم

77

وَ إِنِّي لَعَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي بَيَّنَهَا لِنَبِيِّهِ وَ بَيَّنَهَا النَّبِيُّ لِي وَ إِنِّي لَعَلَى الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ أَلْفِظُهُ لَفْظاً

I am indeed upon clear proof from my Lord, which He made clear to His Prophet, and the Prophet made it clear to me; and I am upon the manifest road, uttering it plainly.

و من با دلیل و برهان از جانب پروردگارم بودم آن برهانی که خدا به رسول خود داد و او همان برهان را بر من روشن ساخت و من البته به طریق حق کلمه به کلمه واضح و آشکارا رفتم

78

صَدَقْتَ وَ اللَّهِ وَ قُلْتَ الْحَقَّ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَاوَاكَ بِمَنْ نَاوَاكَ وَ اللَّهُ جَلَّ اسْمُهُ يَقُولُ

You have spoken the truth, by Allah, and you have said what is right. So may Allah curse those who set you on a level with those who oppose you; and Allah, exalted be His name, says:

تو صدق فرمودی به خدا قسم و به حق سخن گفتی پس خدا لعنت کند کسی را که تو را مساوی کرد با مردم جاهلی که از تو دور بودند یا آهنگ مقام تو کردند در صورتی که خدا فرموده

79

(هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَ الَّذِينَ لاَ يَعْلَمُونَ)

Are those who know equal to those who do not know?

«آیا آنانکه دانا هستند با آنانکه نادانند مساوی هستند؟»

80

فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَدَلَ بِكَ مَنْ فَرَضَ اللَّهُ عَلَيْهِ وِلاَيَتَكَ

So may Allah curse those who equate you with one upon whom Allah has made your wilayah obligatory.

پس خدا لعنت کند آنان را که عدل و همانند تو شمردند کسانی را که خدا و رسول پیشوایی و امامت تو را بر آنان فرض کرده بود

81

وَ أَنْتَ وَلِيُّ اللَّهِ وَ أَخُو رَسُولِهِ وَ الذَّابُّ عَنْ دِينِهِ وَ الَّذِي نَطَقَ الْقُرْآنُ بِتَفْضِيلِهِ

You are the friend of Allah, the brother of His Messenger, the defender of His religion, and the one of whose excellence the Qur'an has spoken.

و تو ولی خدا و برادر رسول خدایی و یگانه مدافع و طرفدار دین خدا و تو آن کسی که به برتریش قرآن ناطق است

82

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى (وَ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْراً عَظِيماً*

Allah, the Most High, has said: And Allah has preferred those who struggle over those who sit back with a mighty reward,

آنجا که این آیات را فرمود «و خداوند مجاهدان را بر جهادنرفتگان به مزدی بزرگ برتری داده است،

83

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَ مَغْفِرَةً وَ رَحْمَةً وَ كَانَ اللَّهُ غَفُوراً رَحِيماً)

in ranks from Him, and forgiveness and mercy; and Allah is ever Forgiving, Merciful.

یعنی با درجاتی از جانب خویش و آمرزش و رحمتی و خداوند آرزگار و مهربان است» که در این آیه مبارکه مجاهدین مقصود علی (ع) است

84

وَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى (أَ جَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَ عِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ

And Allah, the Most High, has said: Have you made the giving of water to the pilgrims and the upkeep of the Sacred Mosque equal to one who believes in Allah and the Last Day

و نیز خداوند متعال فرموده است: «آبا آب دادن به حاجیان و آباد کردن مسجدالحرام را همانند (کار) آن کسی قرار میدهید که به خدا و روز واپسین ایمان آورده

85

وَ جَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لاَ يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَ اللَّهُ لاَ يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ *

and struggles in the way of Allah? They are not equal before Allah; and Allah does not guide the wrongdoing people.

و در راه خدا جهاد کرده است؟ اینها نزد خداوند یکسان نیستند و خدا گروه ستمگران را هدایت نمی کند،» که در این آیه مبارکه هم «کمن آمن بالله و الیوم الأخر و جاهد فی سبیل الله» مراد علی (ع) است

86

الَّذِينَ آمَنُوا وَ هَاجَرُوا وَ جَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَ أَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ *

Those who believe, emigrate, and struggle in the way of Allah with their wealth and their selves are of greater rank before Allah; and it is they who are the successful.

«کسانی که ایمان آوردند و هجرت کردند و با مال و جان خود در راه خدا به جهاد پرداختند در نزد خدا درجه و مقامی بزرگ تر دارند، و ایشان همان رستگارانند»

87

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَ رِضْوَانٍ وَ جَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ* خَالِدِينَ فِيهَا أَبَداً إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ)

Their Lord gives them glad tidings of mercy from Him, and pleasure, and gardens wherein is lasting bliss, abiding therein for ever. Indeed, with Allah is a mighty reward.

«پروردگارشان ایشان را به رحمتی از جانب خود و خشنودی و به بهشت هایی که در آن نعمت هایی جاوید باشد، بشارتشان دهد و در آن بهشت ها همیشه جاودان بمانند، همانا مزدی بزرگ نزد خداوند است،» که این آیه مبارکه هم مراد علی بن ابی طالب است

88

أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمَخْصُوصُ بِمِدْحَةِ اللَّهِ الْمُخْلِصُ لِطَاعَةِ اللَّهِ لَمْ تَبْغِ بِالْهُدَى بَدَلاً وَ لَمْ تُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّكَ أَحَداً

I bear witness that you are the one singled out for Allah's praise, sincere in obedience to Allah; you did not seek any substitute for guidance, nor did you associate anyone with the worship of your Lord,

باز شهادت می دهم ای امیر مؤمنان که تو مخصوص به مدح خدایی که خدا را به اخلاص کامل پرستش کردی و ابدا هدایت خدا را به چیزی نفروختی و در پرستش پروردگارت هرگز احدی را شریك قرار ندادی

89

وَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى اسْتَجَابَ لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فِيكَ دَعْوَتَهُ

and that Allah, the Most High, answered His Prophet's (s.a.w.a.) supplication concerning you.

و همانا خدای تعالی دعای رسولش صلی الله علیه و آله را در حق تو مستجاب کرد

90

ثُمَّ أَمَرَهُ بِإِظْهَارِ مَا أَوْلاَكَ لِأُمَّتِهِ إِعْلاَءً لِشَأْنِكَ وَ إِعْلاَناً لِبُرْهَانِكَ وَ دَحْضاً لِلْأَبَاطِيلِ وَ قَطْعاً لِلْمَعَاذِيرِ

Then He commanded him to make manifest to his community what He had granted you, to exalt your affair, to proclaim your proof, to refute falsehoods, and to cut off all excuses.

سپس خدا پیمبرش را مأمور کرد که اولویت امامتت را بر امت اظهار کند تا علو شأن و مقام تو بر امت هویدا گردد و برهان حقانیتت بر خلق آشکار شود و سخنان باطل مخالفان محو و نابود شود و بهانه های مردم منقطع گردد

91

فَلَمَّا أَشْفَقَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَاسِقِينَ وَ اتَّقَى فِيكَ الْمُنَافِقِينَ أَوْحَى إِلَيْهِ رَبُّ الْعَالَمِينَ

And when he grew apprehensive of the sedition of the wicked and feared the hypocrites on your account, the Lord of the worlds revealed to him:

و بواسطه اینکه رسول از فتنه و فساد فاسقان امت بیمناك بود و درباره تو از منافقین خائف بود خدای رب العالمین به او وحی فرستاد

92

(يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَ إِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَ اللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ)

O Messenger, deliver what has been sent down to you from your Lord; and if you do not, you have not delivered His message. And Allah will protect you from the people.

«که ای رسول آنچه از پروردگارت بر تو نازل شد به امت برسان که اگر نرسانی رسالت خدا را ابدا تبلیغ نکرده ای که خدا تو را حفظ خواهد کرد»

93

فَوَضَعَ عَلَى نَفْسِهِ أَوْزَارَ الْمَسِيرِ وَ نَهَضَ فِي رَمْضَاءِ الْهَجِيرِ فَخَطَبَ وَ أَسْمَعَ وَ نَادَى فَأَبْلَغَ

So he took upon himself the burdens of the journey and rose in the blazing heat of noon, and he addressed and made himself heard, and he called out and delivered.

پس از نزول آیه رسول زحمت مسیر سفر را بر خود نهاد و در بیابان ریگ زار و گرمای سخت قیام کرد خطبه ای فرمود و با ندای بلند به همه امت شنوانید و حکم خدا را ابلاغ کرد

94

ثُمَّ سَأَلَهُمْ أَجْمَعَ فَقَالَ هَلْ بَلَّغْتُ فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلَى فَقَالَ اللَّهُمَّ اشْهَدْ

Then he asked them all together, saying: 'Have I conveyed?' They said: 'O Allah, yes.' He said: 'O Allah, bear witness.'

و پس از ابلاغ از امت سؤال کرد که ای مردم آیا من امر خدا را به شما ابلاغ کردم؟ همه عرض کردند بلی یا رسول الله پس از آن عرض کرد خدایا تو گواه باش

95

ثُمَّ قَالَ أَ لَسْتُ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا بَلَى فَأَخَذَ بِيَدِكَ وَ قَالَ مَنْ كُنْتُ مَوْلاَهُ فَهَذَا عَلِيٌّ مَوْلاَهُ

Then he said: 'Am I not closer to the believers than their own selves?' They said: 'Yes.' Then he took you by the hand and said: 'Whoever I am his master, this Ali is his master.'

سپس باز گفت که آیا من بر مؤمنان اولی از خودشان نیستم مردم همه عرض کردند بلی یا رسول الله و آنگاه دست تو را بگرفت و فرمود من کنت مولاه فهذا علی مولاه

96

اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالاَهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ انْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَ اخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ

O Allah, befriend whoever befriends him, oppose whoever opposes him, help whoever helps him, and abandon whoever abandons him.

بارالها دوست دار هر که علی را دوست دارد و دشمن دار هر که علی را دشمن دارد و یاری کن هر که علی را یاری کند و خوار گردان هر که علی را خوار خواهد

97

فَمَا آمَنَ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيكَ عَلَى نَبِيِّهِ إِلاَّ قَلِيلٌ وَ لاَ زَادَ أَكْثَرَهُمْ غَيْرَ تَخْسِيرٍ

But none believed in what Allah revealed to His Prophet concerning you except a few; and He increased most of them in nothing but loss.

و باز ای امیر اهل ایمان مردم بآنچه خدا در حق تو برسولش نازل فرمود جز اندکی مردم باز ایمان نیاوردند و اکثرشان جز زیان بر خود نیفزودند

98

وَ لَقَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِيكَ مِنْ قَبْلُ وَ هُمْ كَارِهُونَ

Allah, the Most High, had indeed revealed concerning you beforehand, while they were averse:

و همانا خدا ازین بیش درباره تو آیاتی نازل فرمود و اکثر امت کراهت و نفرت از قبول آن داشتند

99

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَ يُحِبُّونَهُ

O you who believe, whoever among you turns back from his religion, Allah will soon bring a people whom He loves and who love Him,

(مانند این آیات قرآن) « معنی آنکه آن قومی که خدا آنها را دوست دارد و آنها خدا را

100

أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ لاَ يَخَافُونَ لَوْمَةَ لاَئِمٍ

humble toward the believers, mighty against the disbelievers, struggling in the way of Allah and not fearing the blame of any blamer.

و نسبت به اهل ایمان خوار و متواضع هستند و نسبت به کافران با عزت و مناعتند و در راه دین جهاد کنند از ملامت خلق باك ندارند مراد از آن قوم علی (ع) و شیعیان اوست و آیه در شأن علی است

101

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ *

That is the bounty of Allah; He gives it to whom He wills; and Allah is All-Encompassing, All-Knowing.

فضل خدا است که به هر که خواهد دهد و خدا وسعت بخش و دانا است ،

102

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلاَةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ رَاكِعُونَ *

Your guardian is only Allah, His Messenger, and those who believe, who establish the prayer and give the zakat while bowing.

و باز مانند این آیه «انما ولیکم الله و رسوله و الذین آمنوا. . . الخ» که این آیه هم در شأن امیر المؤمنین علیه السلام هنگامی که در نماز و در حال رکوع زکوة به سائل اعطا کرد نازل گردید

103

وَ مَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ)

And whoever takes Allah, His Messenger, and those who believe as his allies — then the party of Allah, they are the victorious.

و این آیه «و من یتول الله و رسوله و الذین آمنوا. . . الخ» که در شأن علی (ع) نازل شد هنگامی که دیگران در جنگی پشت به حکم خدا و رسول کردند آن حضرت رفت و در جنگ فتح کرد و باز آمد

104

(رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ)

Our Lord, we believe in what You have sent down and we follow the Messenger, so write us among the witnesses.

و آیه «ربنا آمنا بما أنزلت. . . الخ» که این آیات همه در شأن علی (ع) است

105

(رَبَّنَا لاَ تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَ هَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ)

Our Lord, do not let our hearts swerve after You have guided us, and grant us mercy from Yourself; indeed You are the Bestower.

106

اَللَّهُمَّ إِنَّا نَعْلَمُ أَنَّ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَالْعَنْ مَنْ عَارَضَهُ وَ اسْتَكْبَرَ وَ كَذَّبَ بِهِ وَ كَفَرَ

O Allah, we know that this is the truth from You; so curse whoever opposes it, is arrogant toward it, denies it, and disbelieves in it.

پروردگارا ما به یقین می دانیم که این آیات حق است و از جانب تو نازل گردیده پس ای خدا لعنت کن آنان را که با علی (ع) به ظلم معارضه کردند و گردن کشی و سرپیچی نموده و او را تکذیب نموده و کافر شدند

107

(وَ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ)

And the wrongdoers will soon know to what place of return they shall return.

و زود باشد که بدانند آنان که ستم کردند که به کجا خواهند رفت

108

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَ أَوَّلَ الْعَابِدِينَ

Peace be upon you, O Amir al-Mu'minin, master of the trustees, and the first of the worshippers,

سلام بر تو ای امیر مؤمنان و سید اوصیاء و اول عابدان حق

109

وَ أَزْهَدَ الزَّاهِدِينَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ صَلَوَاتُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ

the most renunciant of the ascetics; and may the mercy of Allah, His blessings, His salutations, and His greetings be upon you.

و زاهدترین اهل زهد و تقوی سلام خدا بر تو بادو درود و رحمت و تحیات الهی

110

أَنْتَ مُطْعِمُ الطَّعَامِ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِيناً وَ يَتِيماً وَ أَسِيراً لِوَجْهِ اللَّهِ لاَ تُرِيدُ مِنْهُمْ جَزَاءً وَ لاَ شُكُوراً

You are the one who feeds, for the love of Allah, the poor, the orphan, and the captive, seeking from them neither recompense nor thanks.

توئی که برای خدا طعام به مسکین و یتیم و اسیر دادی با وجودی که خود احتیاج به آن طعام داشتی و از آنها هیچ پاداش و سپاسگزاری نخواستی

111

وَ فِيكَ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى (وَ يُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَ لَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ

And concerning you Allah, the Most High, revealed: And they prefer others over themselves, even though they are in need,

و باز در حق تو خدا نازل کرد «و یؤثرون علی انفسهم و لو کان بهم خصاصة

112

وَ مَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ)

and whoever is saved from the greed of his own self — it is they who are the successful.

و من يوق شح نفسه فأولئك هم المفلحون»

113

وَ أَنْتَ الْكَاظِمُ لِلْغَيْظِ وَ الْعَافِي عَنِ النَّاسِ وَ اللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

You are the one who restrains his anger and pardons people; and Allah loves the doers of good.

و تويى مقصود و فرد اكمل از «و الكاظمين الغيظ و العافين عن الناس و الله يحب المحسنين»

114

وَ أَنْتَ الصَّابِرُ فِي الْبَأْسَاءِ وَ الضَّرَّاءِ وَ حِينَ الْبَأْسِ

You are the patient one in hardship and adversity, and in the hour of conflict.

و تويى فرد اتم و مصداق اكمل «الصابرون فى البأساء و الضراء و حين البأس»

115

وَ أَنْتَ الْقَاسِمُ بِالسَّوِيَّةِ وَ الْعَادِلُ فِي الرَّعِيَّةِ وَ الْعَالِمُ بِحُدُودِ اللَّهِ مِنْ جَمِيعِ الْبَرِيَّةِ

You are the one who divides with equity, the just toward the flock, and the one knowing the limits of Allah among all creation.

و تويى امام قسمت كننده (حقوق امت و بيت المال) به تساوى و سلطان با عدالت كامل در حق رعيت و عالم به حدود الهى در ميان جميع خلق

116

وَ اللَّهُ تَعَالَى أَخْبَرَ عَمَّا أَوْلاَكَ مِنْ فَضْلِهِ بِقَوْلِهِ (أَ فَمَنْ كَانَ مُؤْمِناً كَمَنْ كَانَ فَاسِقاً لاَ يَسْتَوُونَ*

And Allah, the Most High, informed of what He granted you of His bounty, saying: Is one who is a believer like one who is a transgressor? They are not equal.

و خداى متعال خبر داد از سبب آنكه تو را به فضل خود برترى داد و اولويت داد در آنجا كه فرمود «أفمن كان مؤمنا كمن كان فاسقا لا يستوون»

117

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلاً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ)

As for those who believe and do righteous deeds, for them are the Gardens of Refuge, as a welcome for what they used to do.

و فرمود «اما الذین آمنوا و عملوا الصالحات فلهم جنات المأوی نزلا بما کانوا یعملون»

118

وَ أَنْتَ الْمَخْصُوصُ بِعِلْمِ التَّنْزِيلِ وَ حُكْمِ التَّأْوِيلِ وَ نَصِّ الرَّسُولِ

You are the one singled out for the knowledge of revelation, the understanding of interpretation, and the explicit designation of the Messenger.

و تویی که علم تنزیل قرآن و حکم تأویل آن و نص رسول به امامت مخصوص توست

119

وَ لَكَ الْمَوَاقِفُ الْمَشْهُودَةُ وَ الْمَقَامَاتُ الْمَشْهُورَةُ

Yours are the witnessed stands and the renowned stations,

و فتح و فیروزی مخصوص و منحصر به دست ید اللهی تو بود در مواقف سخت مشهود خلق و مقامات مشکل مشهور امت

120

وَ الْأَيَّامُ الْمَذْكُورَةُ يَوْمَ بَدْرٍ وَ يَوْمَ الْأَحْزَابِ

and the remembered days: the day of Badr and the day of the Confederates,

و ایام صعب ناگوار مانند روز جنگ بدر و روز جنگ احزاب (که به غزوه خندق مشهور است)

121

«إِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَ بَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَ تَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا*

when the eyes went astray and the hearts reached the throats, and you entertained about Allah various suppositions.

122

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَ زُلْزِلُوا زِلْزَالاً شَدِيداً*

There the believers were tried and shaken with a severe shaking.

که در آن ایام خدا مؤمنان را امتحان کرد و همه سخت متزلزل و مضطرب شدند

123

وَ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ إِلاَّ غُرُوراً*

And when the hypocrites and those in whose hearts is a disease said: 'Allah and His Messenger promised us nothing but delusion,'

و منافقان امت و آنان که دلهاشان مریض بود گفتند وعده های خدا و رسول به ما غرور و فریبی بیش نبود

124

وَ إِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لاَ مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا

and when a party of them said: 'O people of Yathrib, there is no standing for you, so go back,'

و طایفه ای از آنان گفتند ای اهل یثرب زمین دیگر اینجا مقام نتوانید کرد باز گردید

125

وَ يَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَ مَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلاَّ فِرَاراً)

and a group of them sought permission from the Prophet, saying: 'Our houses are exposed,' though they were not exposed; they desired nothing but flight.

و گروهی از رسول (ص) اذن معافیت از جنگ می گرفتند ما در خانه های خود عورت و زنان و دختران بی سرپرست داریم در صورتی که چنین نبود و قصدی جز فرار از جهاد نداشتند

126

وَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى (وَ لَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ

And Allah, the Most High, said: And when the believers saw the Confederates, they said: 'This is what Allah and His Messenger promised us,'

و خدا فرمود چون مؤمنان غوغای دشمن را در جنگ احزاب دیدند گفتند که این همان فتح و نصرتی است که خدا و رسول به ما وعده داده اند

127

وَ صَدَقَ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ مَا زَادَهُمْ إِلاَّ إِيمَاناً وَ تَسْلِيماً)

and Allah and His Messenger spoke the truth; and it increased them only in faith and submission.

و راست وعده دادند آن غوغا چیزی جز به مقام ایمان و تسلیم آنها نیفزود

128

فَقَتَلْتَ عَمْرَهُمْ وَ هَزَمْتَ جَمْعَهُمْ (وَ رَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْراً

You killed their Amr and routed their host. And Allah repelled those who disbelieved in their rage; they gained no good,

یا علی در آن هنگام بود که تو عمرو آنها را کشتی و جمعیت لشکریانشان را منهزم و مغلوب ساختی و خدا آن کافران را با دلهای پر خشم برگردانید و بهیچ خیری نایل نشدند

129

وَ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَ كَانَ اللَّهُ قَوِيّاً عَزِيزاً)

and Allah sufficed the believers in battle; and Allah is ever Strong, Mighty.

و خدا مؤمنان را از رنج کارزار بیاسود که خدا را بر عالمیان نیروی بی حد و اقتدار کامل است

130

وَ يَوْمَ أُحُدٍ إِذْ يُصْعِدُونَ وَ لاَ يَلْوُونَ عَلَى أَحَدٍ وَ الرَّسُولُ يَدْعُوهُمْ فِي أُخْرَاهُمْ

And the day of Uhud, when they were climbing up and not turning back for anyone, while the Messenger was calling them from behind them,

و باز در روز جنگ احد که کار بسیار سخت و دشوار بر مسلمانان گردید و این آیه راجع به آن است «اذ یصعدون و لا یلوون. . . الخ»

131

وَ أَنْتَ تَذُودُ بُهَمَ الْمُشْرِكِينَ عَنِ النَّبِيِّ ذَاتَ الْيَمِينِ وَ ذَاتَ الشِّمَالِ

and you were driving back the champions of the polytheists from the Prophet on the right and on the left,

در آن حال سخت جنگ احد تو تنها با برق شمشیرت مشرکان را از آزار پیغمبر از چپ و راست دور ساختی و دفع آسیب دشمن از آن سرور می کردی

132

حَتَّى رَدَّهُمُ اللَّهُ تَعَالَى عَنْكُمَا خَائِفِينَ وَ نَصَرَ بِكَ الْخَاذِلِينَ

until Allah, the Most High, turned them back from you both in fear, and through you He granted victory to the forsaken.

تا آنکه خدا (به نصرت و عنایت خود) کافران را با ترس و هراس از تعرض تو و پیغمبر (ص) برگردانید و لشکر شکست خورده را بواسطه تو خدا نصرت و فیروزی بخشید

133

وَ يَوْمَ حُنَيْنٍ عَلَى مَا نَطَقَ بِهِ التَّنْزِيلُ (إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا

And the day of Hunayn, as the revelation spoke: when your multitude pleased you but availed you nothing,

و باز در روز جنگ حنین چنانکه قرآن بدان ناطق است «إذ أعجبتکم کثرتکم. . . الخ»

134

وَ ضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ *

and the earth, vast as it is, was straitened for you, and then you turned back in retreat,

135

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ)

then Allah sent down His tranquillity upon His Messenger and upon the believers.

136

وَ الْمُؤْمِنُونَ أَنْتَ وَ مَنْ يَلِيكَ وَ عَمُّكَ الْعَبَّاسُ يُنَادِي الْمُنْهَزِمِينَ يَا أَصْحَابَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ

And the believers are you and those who follow you; and your uncle al-Abbas was calling out to the retreating ones: 'O companions of Surat al-Baqarah!'

و در این آیه مقصود از کلمه مؤمنین یا علی تویی و یاران (و محبان تو) و در آن حال عموی تو عباس به صدای بلند در حالی که لشکر رو به فرار می گذاشت ندا می کرد ای اصحاب سوره بقره

137

يَا أَهْلَ بَيْعَةِ الشَّجَرَةِ حَتَّى اسْتَجَابَ لَهُ قَوْمٌ قَدْ كَفَيْتَهُمُ الْمَئُونَةَ

'O people of the pledge of the tree!' until a group responded to him — you had spared them the burden,

و ای اهل بیعت شجره تا آنکه قومی ندای عباس رااجابت کردند

138

وَ تَكَفَّلْتَ دُونَهُمُ الْمَعُونَةَ فَعَادُوا آيِسِينَ مِنَ الْمَثُوبَةِ رَاجِينَ وَعْدَ اللَّهِ تَعَالَى بِالتَّوْبَةِ وَ ذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ جَلَّ ذِكْرُهُ

and you took upon yourself the help in their stead; so they returned, despairing of reward yet hoping in Allah's promise of repentance. And this is the word of Allah, exalted be His mention:

و در آن هنگام یا علی تو تنها کسی بودی که مؤنت و زحمت جنگ را از سپاه اسلام برداشتی و متکفل یاری دین بدون مساعدت آنها شدی با آنکه لشکر مأیوس از ثواب جنگ شدند چون به جنگ پشت کردند و به توبه و انابه به عفو خدا امیدوار بودند و این است کلام خدا در این واقعه

139

(ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ) وَ أَنْتَ حَائِزٌ دَرَجَةَ الصَّبْرِ فَائِزٌ بِعَظِيمِ الْأَجْرِ

Then Allah turns in mercy, after that, to whom He wills. And you have attained the rank of patience and won the mighty reward.

«ثم یتوب الله من بعد ذلك علی من یشاء» و تو یا علی در آن روز دارای درجه و مقام صبر و نایل به اجر عظیم خدا بودی

140

وَ يَوْمَ خَيْبَرَ إِذْ أَظْهَرَ اللَّهُ خَوَرَ الْمُنَافِقِينَ وَ قَطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

And the day of Khaybar, when Allah exposed the weakness of the hypocrites and cut off the last remnant of the disbelievers; and all praise is due to Allah, the Lord of the worlds.

و باز در روز جنگ خیبر که خدا ضعف و سستی منافقین را بر مؤمنین آشکار کرد و کافران را قطع امید و شکست سخت نصیب گشت و حمد خدا را که رب تمام عوالم است

141

(وَ لَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لاَ يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَ كَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولاً)

And they had indeed pledged to Allah before that they would not turn their backs; and the covenant of Allah is ever to be answered for.

و در صورتی که لشکر اسلام عهد با خدا و رسول کرده بودند که در جهاد به جنگ پشت نکنند و مسئول عهد خدا بودند

142

مَوْلاَيَ أَنْتَ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ وَ الْمَحَجَّةُ الْوَاضِحَةُ وَ النِّعْمَةُ السَّابِغَةُ وَ الْبُرْهَانُ الْمُنِيرُ

My master, you are the conclusive proof, the clear path, the abundant blessing, and the luminous evidence.

ای مولای من تویی حجت بالغه خدا و طریق واضح حق و نعمت واسعه الهی و برهان روشن

143

فَهَنِيئاً لَكَ بِمَا آتَاكَ اللَّهُ مِنْ فَضْلٍ وَ تَبّاً لِشَانِئِكَ ذِي الْجَهْلِ

So joy be yours for what Allah has given you of bounty; and ruin be to your hater, the one of ignorance.

پس تو را آن همه فضل و برتری که از جانب خدا عطا شده گوارا باد و محروم باد آنکس که از جهل با تو عناد و شماتت کرد

144

شَهِدْتَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ جَمِيعَ حُرُوبِهِ وَ مَغَازِيهِ

You were present with the Prophet (s.a.w.a.) in all his wars and campaigns,

تویی یا علی که در جمیع جنگها با پیغمبر صلی الله علیه و آله حاضر بودی و به اتفاق او در راه خدا جهاد می کردی

145

تَحْمِلُ الرَّايَةَ أَمَامَهُ وَ تَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدَّامَهُ

carrying the banner before him and striking with the sword ahead of him.

و پرچم اسلام را پیشاپیش پیغمبر (ص) می بردی و در جلو او شمشیر به فرق دشمنان می زدی

146

ثُمَّ لِحَزْمِكَ الْمَشْهُورِ وَ بَصِيرَتِكَ فِي الْأُمُورِ أَمَّرَكَ فِي الْمَوَاطِنِ وَ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ أَمِيرٌ

Then, because of your renowned resolve and your insight in affairs, he appointed you commander in the battlefields, and no commander was ever set over you.

و چون حزم و تدبیر و بصیرتت در امور مشهور بود تو را پیغمبر در بسیار مواطن فرمانفرما کرد و هیچکس بر تو امیر و فرمانفرما نبود

147

وَ كَمْ مِنْ أَمْرٍ صَدَّكَ عَنْ إِمْضَاءِ عَزْمِكَ فِيهِ التُّقَى وَ اتَّبَعَ غَيْرُكَ فِي مِثْلِهِ الْهَوَى

How many an affair did piety turn you away from carrying out your resolve in, while others followed their caprice in the like of it.

و چه بسیار اموری که تقوی تو را از عزم و اقدام در آن امور بازداشت و غیر تو دیگران در آن کار به هوای نفس اقدام می کردند

148

فَظَنَّ الْجَاهِلُونَ أَنَّكَ عَجَزْتَ عَمَّا إِلَيْهِ انْتَهَى ضَلَّ وَ اللَّهِ الظَّانُّ لِذَلِكَ وَ مَا اهْتَدَى

So the ignorant supposed that you were incapable of what they resorted to. He has gone astray, by Allah, who supposes that, and has not been guided.

آنگاه مردم جاهل می پنداشتند تو از آن عاجز بودی و البته هر که چنین پندارد عقلش گمراه است

149

وَ لَقَدْ أَوْضَحْتَ مَا أَشْكَلَ مِنْ ذَلِكَ لِمَنْ تَوَهَّمَ وَ امْتَرَى بِقَوْلِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ

You made clear what was obscure in that matter to whoever imagined and doubted, by your words — may Allah's blessings be upon you:

تو خود در مقام عمل تمام اشکالات را بر آنان که توهم باطل درباره تو کردند و افترا بستند واضح و روشن ساختی به کلام معجز نظامت صلوات الله علیك

150

قَدْ يَرَى الْحُوَّلُ الْقُلَّبُ وَجْهَ الْحِيلَةِ وَ دُونَهَا حَاجِزٌ مِنْ تَقْوَى اللَّهِ

'The resourceful, discerning man may see a way of stratagem, but between him and it stands a barrier of the fear of Allah;'

آنجا که فرمودی چه بسا مردم حیله گر متقلب در کارها راهی بحیله بازی پیدا می کنند در صورتی که خدا ترسی اهل تقوی را از اقدام به آن کار باز می دارد

151

فَيَدَعُهَا رَأْيَ الْعَيْنِ وَ يَنْتَهِزُ فُرْصَتَهَا مَنْ لاَ حَرِيجَةَ (جَرِيحَةَ) لَهُ فِي الدِّينِ

so he leaves it, seeing it plainly, while one who has no scruple in religion seizes the opportunity.

و به رأی العین ترك می کند و آنکه درد دین ندارد در آن کار اقدام میکند

152

صَدَقْتَ (وَ اللَّهِ) وَ خَسِرَ الْمُبْطِلُونَ وَ إِذْ مَاكَرَكَ النَّاكِثَانِ فَقَالاَ نُرِيدُ الْعُمْرَةَ

You have spoken the truth, by Allah, and the falsifiers have lost. And when the two breakers of the pledge plotted against you, saying: 'We intend the Umrah,'

بخدا راست فرمودی یا امیر المؤمنین و اهل باطل زیانکاران عالمند و باز هنگامی که آن دو عهد شکن با تو مکر کرده و گفتند ما عزم عمره داریم

153

فَقُلْتَ لَهُمَا لَعَمْرُكُمَا مَا تُرِيدَانِ الْعُمْرَةَ لَكِنْ تُرِيدَانِ الْغَدْرَةَ فَأَخَذْتَ الْبَيْعَةَ عَلَيْهِمَا وَ جَدَّدْتَ الْمِيثَاقَ

you said to them: 'By your lives, you do not intend the Umrah; you intend treachery.' So you took the pledge from them and renewed the covenant.

و تو در جوابشان فرمودی که به جان خودتان که دروغ می گویید شما قصد عمره ندارید بلکه به فکر خدعه با من بر آمده اید پس تو از آن دو بیعت گرفتی و تجدید عهد و پیمان کردی

154

فَجَدًّا فِي النِّفَاقِ فَلَمَّا نَبَّهْتَهُمَا عَلَى فِعْلِهِمَا أَغْفَلاَ وَ عَادَا وَ مَا انْتَفَعَا

They persisted in hypocrisy; and when you alerted them to their deed, they paid no heed and relapsed, gaining nothing.

و آنان در نتیجه نفاق خود را جدیتر کردند و آنگاه که تو آنان را بر فعلشان آگاه و تنبیه ساختی باز تغافل کرده و هیچ منتفع از تذکر تو نشدند

155

وَ كَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهِمَا خُسْراً ثُمَّ تَلاَهُمَا أَهْلُ الشَّامِ فَسِرْتَ إِلَيْهِمْ بَعْدَ الْإِعْذَارِ

The outcome of their affair was loss. Then the people of Syria followed them, and you marched to them after the warning had been given,

و عاقبت کارشان خسران گردید سپس از پی مخالفت (طلحه و زبیر) اهل شام بمخالفت برخاستند باز بدفع آنان شتافتی پس از آنکه اعذار و اتمام حجت بر آنها کردی

156

وَ هُمْ لاَ يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ وَ لاَ يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ هَمَجٌ رَعَاعٌ ضَالُّونَ

while they neither followed the religion of truth nor reflected upon the Qur'an: a rabble, a herd, astray.

و آنها به دین حق ایمان نیاورده و در قرآن تدبر نکردند که آن مردم پست احمق گمراه بودند

157

وَ بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ فِيكَ كَافِرُونَ وَ لِأَهْلِ الْخِلَافِ عَلَيْكَ نَاصِرُونَ

They disbelieve in what was revealed to Muhammad concerning you, and they are helpers of those who oppose you.

و به آیاتی که خدا بر رسول محمد (ص) درباره خلافت تو فرستاد کافر شدند و با مخالفان تو همدست شدند

158

وَ قَدْ أَمَرَ اللَّهُ تَعَالَى بِاتِّبَاعِكَ وَ نَدَبَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى نَصْرِكَ

Allah, the Most High, has commanded obedience to you and urged the believers to support you,

در صورتی که خدا امت را به پیروی تو مأمور کرد و اهل ایمان را به یاری تو خواند

159

وَ قَالَ عَزَّ وَ جَلَّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ كُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

and He, Mighty and Majestic, said: 'O you who believe, fear Allah and be with the truthful.'

آنجا که فرمود «یا ایها الذین آمنوا اتقوا الله و کونوا مع الصادقین» که مقصود از صادقان در این آیه علی (ع) و یازده فرزند و شیعیان او هستند

160

مَوْلَايَ بِكَ ظَهَرَ الْحَقُّ وَ قَدْ نَبَذَهُ الْخَلْقُ وَ أَوْضَحْتَ السُّنَنَ بَعْدَ الدُّرُوسِ وَ الطَّمْسِ

My master, through you the truth appeared when creation had cast it aside, and you made the ways clear after they had been effaced and obliterated.

ای مولای من بواسطه وجود تو دین حق آشکار گردید در حالی که مردم همه آن دین را پشت سرافکندند و تو تنها سنن و احکام الهی را واضح و روشن ساختی بعد از آنکه مندرس و محو و پامال شده بود

161

فَلَكَ سَابِقَةُ الْجِهَادِ عَلَى تَصْدِيقِ التَّنْزِيلِ وَ لَكَ فَضِيلَةُ الْجِهَادِ عَلَى تَحْقِيقِ التَّأْوِيلِ

Yours is the precedence in struggle for affirming the revelation, and yours is the excellence in struggle for realizing its interpretation.

پس تو هم بر تنزیل و نصوص قرآن بر جهاد سبقت گرفتی و هم فضیلت جهاد در راه دین بر تأویل و حقیقت قرآن مخصوص تو گردید

162

وَ عَدُوُّكَ عَدُوُّ اللَّهِ جَاحِدٌ لِرَسُولِ اللَّهِ يَدْعُو بَاطِلاً وَ يَحْكُمُ جَائِراً وَ يَتَأَمَّرُ غَاصِباً وَ يَدْعُو حِزْبَهُ إِلَى النَّارِ

Your enemy is the enemy of Allah, a denier of the Messenger of Allah, calling to falsehood, judging unjustly, assuming command by usurpation, and calling his party to the Fire.

تویی که دشمنت خدا را دشمن و رسول خدا را منکر است و خلق را براه باطل می خواند و بجور و بیداد حکم میکند و امارت و حکومتش بغصب و ظلم است و پیروان خود را به آتش دوزخ دعوت می کند

163

وَ عَمَّارٌ يُجَاهِدُ وَ يُنَادِي بَيْنَ الصَّفَّيْنِ الرَّوَاحَ الرَّوَاحَ إِلَى الْجَنَّةِ وَ لَمَّا اسْتَسْقَى فَسُقِيَ اللَّبَنَ كَبَّرَ وَ قَالَ

And Ammar was struggling and calling out between the two ranks: 'Onward, onward to Paradise!' And when he asked for water and was given milk to drink, he said the takbir and said:

و عمار یاسر از جانب تو به جهاد با دشمنانت رفت و بین دو صف ایستاد و ندا کرد که ای مردم ای یاران علی بکوشید در جنگ و بشتابید بسوی بهشت و هنگامی که در جنگ تشنه شد و به او به جای آب هنگام جان دادن شیر نوشانیدند زبان به الله اکبر گشود و گفت

164

قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ آخِرُ شَرَابِكَ مِنَ الدُّنْيَا ضَيَاحٌ مِنْ لَبَنٍ وَ تَقْتُلُكَ الْفِئَةُ الْبَاغِيَةُ

'The Messenger of Allah (s.a.w.a.) said to me: "The last of your drink in this world is a cup of milk, and the rebellious faction will kill you."'

رسول خدا صلی الله علیه و آله در حق من فرمود آخر شربت که تو در دنیا نوشی شیر است و تو را ای عمار سپاه ستمکار شهید خواهند کرد

165

فَاعْتَرَضَهُ أَبُو الْعَادِيَةِ الْفَزَارِيُّ فَقَتَلَهُ فَعَلَى أَبِي الْعَادِيَةِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَ لَعْنَةُ مَلاَئِكَتِهِ وَ رُسُلِهِ أَجْمَعِينَ

Then Abu al-Adiyah al-Fazari confronted him and killed him; so upon Abu al-Adiyah be the curse of Allah, and the curse of His angels and His messengers, all together.

در این حال بود که ابو العادیه فزاری به مبارزه او درآمد و آن بزرگوار را شهید کرد پس بر قاتل عمار (ابو العادیه) از خدا و جمیع ملائکه و پیغمبران خدا لعنت باد

166

وَ عَلَى مَنْ سَلَّ سَيْفَهُ عَلَيْكَ وَ سَلَلْتَ سَيْفَكَ عَلَيْهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَ الْمُنَافِقِينَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

And upon whoever drew his sword against you — and you drew your sword against him, O Amir al-Mu'minin — among the polytheists and the hypocrites, until the Day of Judgement,

و بر هر که شمشیر بر روی تو ای امیر مؤمنان کشید یا تو شمشیر بر روی او کشیدی که البته از مشرکان و منافقان خواهد بود تا قیامت لعنت باد

167

وَ عَلَى مَنْ رَضِيَ بِمَا سَاءَكَ وَ لَمْ يَكْرَهْهُ وَ أَغْمَضَ عَيْنَهُ وَ لَمْ يُنْكِرْ أَوْ أَعَانَ عَلَيْكَ بِيَدٍ أَوْ لِسَانٍ

and upon whoever was pleased with what grieved you and did not detest it, and closed his eyes and did not denounce it, or helped against you with hand or tongue,

و نیز بر هر کس که راضی به آزار تو باشد و دفاع از اذیت بر تو نکند و چشم پوشی و یا با دست یا زبان با دشمنانت یاری کند

168

أَوْ قَعَدَ عَنْ نَصْرِكَ أَوْ خَذَلَ عَنِ الْجِهَادِ مَعَكَ أَوْ غَمَطَ فَضْلَكَ وَ جَحَدَ حَقَّكَ

or sat back from supporting you, or abandoned the struggle alongside you, or belittled your excellence and denied your right,

یا از یاری تو خودداری کرده و از جهاد باز ایستد یا مقام فضل و برتری تو را بر تمام امت خوار و کوچك گرداند و حق امامتت را انکار کند

169

أَوْ عَدَلَ بِكَ مَنْ جَعَلَكَ اللَّهُ أَوْلَى بِهِ مِنْ نَفْسِهِ

or equated you with one over whom Allah has given you a greater claim than his own self.

یا از تو عدول به غیر کند و حال آنکه خدا تو را ولی بر او از نفس او قرار داد بر تمام اینان لعنت باد

170

وَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ سَلاَمُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ

And may the blessings of Allah be upon you, and the mercy of Allah, His blessings, His peace, and His greetings,

و سلام و درود و تحیات و رحمت و برکات الهی بر تو

171

وَ عَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ آلِكَ الطَّاهِرِينَ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

and upon the Imams of your pure family; indeed He is Praiseworthy, Glorious.

و بر امامان آل پاك تو باد كه خدا پسنديده صفات و با مجد و بزرگواری است

172

وَ الْأَمْرُ الْأَعْجَبُ وَ الْخَطْبُ الْأَفْظَعُ بَعْدَ جَحْدِكَ حَقَّكَ غَصْبُ الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ النِّسَاءِ فَدَكاً

And the most astonishing matter and the most grievous calamity, after the denial of your right, was the usurpation of Fadak from the truthful, pure al-Zahra, the mistress of the women,

و امر عجیبتر و حادثه ناگوارتر بعد از غصب امامت تو غصب فدك حضرت صديقه طاهره سيده زنان عالم بود

173

وَ رَدُّ شَهَادَتِكَ وَ شَهَادَةِ السَّيِّدَيْنِ سُلاَلَتِكَ وَ عِتْرَةِ الْمُصْطَفَى

and the rejection of your testimony and the testimony of the two masters, your descendants and the family of the Chosen One.

و رد كردن شهادت تو و دو سيد اهل بهشت حضرت امام حسن و حضرت امام حسين فرزندانت كه عترت پيغمبر خدا بودند

174

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَ قَدْ أَعْلَى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى الْأُمَّةِ دَرَجَتَكُمْ وَ رَفَعَ مَنْزِلَتَكُمْ

May Allah bless you all. Allah, the Most High, has exalted your rank above the community and raised your station,

درود و رحمت خدا بر شما اهل بيت پيغمبر (ص) باد كه خدا شما را بر تمام امت بلند مرتبه تر و منزلت شما را رفيعتر قرار داد

175

وَ أَبَانَ فَضْلَكُمْ وَ شَرَّفَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ فَأَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ وَ طَهَّرَكُمْ تَطْهِيراً

made your excellence manifest, and honoured you above the worlds; He removed impurity from you and purified you with a thorough purification.

و فضل و شرافت شما را بر اهل عالم آشکار کرد و شما را از هر رجس و ناپاکی پاك و منزه ساخت

176

قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعاً إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعاً

Allah, Mighty and Majestic, said: Indeed man was created impatient: when evil touches him, he is fretful,

خدای عز و جل فرمود انسان طبعا و خلقتا حریص و نا شکیبا است هر گاه شری به او برسد به جزع و ناله درآید

177

وَ إِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعاً إِلاَّ الْمُصَلِّينَ

and when good touches him, he is withholding — except the ones who pray.

و چون به خیری نایل گردد از حرص منع احسان می کند مگر اهل نماز

178

فَاسْتَثْنَى اللَّهُ تَعَالَى نَبِيَّهُ الْمُصْطَفَى وَ أَنْتَ يَا سَيِّدَ الْأَوْصِيَاءِ مِنْ جَمِيعِ الْخَلْقِ

So Allah, the Most High, excepted His chosen Prophet, and you, O master of the trustees, from all creation.

که مراد پیغمبر برگزیده اش و شخص تو ای امیر مؤمنان است که از تمام خلق تو سید اوصیاء رسولی

179

فَمَا أَعْمَهَ مَنْ ظَلَمَكَ عَنِ الْحَقِّ ثُمَّ أَفْرَضُوكَ سَهْمَ ذَوِي الْقُرْبَى مَكْراً

How blind is he who wronged you to the truth! Then by deceit they apportioned to you the share of the near of kin,

پس چه اندازه در گمراهی سرگشته و حیران ماندند آنان که در امر امامت و سلطنت الهیه درباره تو ستم کردند آنگاه از راه مکر و خدعه سهم ذوی القربی را بر تو فرض و لازم گردانیدند

180

وَ أَحَادُوهُ عَنْ أَهْلِهِ جَوْراً فَلَمَّا آلَ الْأَمْرُ إِلَيْكَ أَجْرَيْتَهُمْ عَلَى مَا أَجْرَيَا رَغْبَةً عَنْهُمَا بِمَا عِنْدَ اللَّهِ لَكَ

and unjustly turned it away from its people. Then, when the affair came to you, you let the two continue as they had done, turning from them toward what Allah has for you.

و به ظلم و جور از اهل آن فدك و حقوق ذوی القربی را منع کردند و سپس که امر خلافت به تو بازگشت باز از آن برای رضای حق درگذشتی

181

فَأَشْبَهَتْ مِحْنَتُكَ بِهِمَا مِحَنَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلاَمُ عِنْدَ الْوَحْدَةِ وَ عَدَمِ الْأَنْصَارِ

Thus your trial resembled the trials of the prophets (a.s.) in loneliness and the absence of helpers,

پس حال مظلومی و محنت و آلام تو به محن و آلام پیغمبران علیهم السلام شبیه بود در هنگامی که آنها تنها و بی یار و یاور بودند

182

وَ أَشْبَهْتَ فِي الْبَيَاتِ عَلَى الْفِرَاشِ الذَّبِيحَ عَلَيْهِ السَّلاَمُ

and in spending the night upon the bed you resembled the one offered in sacrifice (a.s.),

و باز حال تو در شبی که به جای پیغمبر (ص) به بستر او خفتی شبیه به حال اسمعیل ذبیح الله است

183

إِذْ أَجَبْتَ كَمَا أَجَابَ وَ أَطَعْتَ كَمَا أَطَاعَ إِسْمَاعِيلُ صَابِراً مُحْتَسِباً

when you answered as he answered, and obeyed as Isma'il obeyed, patiently and seeking reward,

184

إِذْ قَالَ لَهُ (يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَا ذَا تَرَى

when he said to him: 'O my son, I see in a dream that I am sacrificing you; so look, what do you see?'

که چون پدرش به او گفت ای پسر عزیز من در خواب مأمور به ذبح تو گردیده ام رأی تو در این کار چیست

185

قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ)

He said: 'O my father, do what you are commanded; you will find me, if Allah wills, among the patient.'

در پاسخ گفت ای پدر هر چه مأموری از جانب خدا انجام ده که مرا انشاء الله از صابران خواهی یافت

186

وَ كَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا أَبَاتَكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

And likewise you, when the Prophet (s.a.w.a.) made you spend the night

همچنین تو را نیز چون رسول خدا صلی الله علیه و آله مأمور کرد که در بستر او بخوابی

187

وَ أَمَرَكَ أَنْ تَضْجَعَ فِي مَرْقَدِهِ وَاقِياً لَهُ بِنَفْسِكَ أَسْرَعْتَ إِلَى إِجَابَتِهِ مُطِيعاً وَ لِنَفْسِكَ عَلَى الْقَتْلِ مُوَطِّناً

and commanded you to lie in his bed, shielding him with your self, you hastened to answer him in obedience, steeling yourself for death.

رسول خدا (ص) را به زودی اجابت کردی و خود را به جای رسول (ص) برای کشته شدن آماده ساختی

188

فَشَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى طَاعَتَكَ وَ أَبَانَ عَنْ جَمِيلِ فِعْلِكَ بِقَوْلِهِ جَلَّ ذِكْرُهُ

So Allah, the Most High, thanked your obedience and made your fair deed manifest in His word, exalted be His mention:

خدا هم طاعتت را پاداش داد و کار نیکوی تو را بر امت آشکار کرد به قولش جل ذکره تعالی در آیه

189

(وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ)

And among the people is he who sells his self seeking the pleasure of Allah.

«و من الناس من یشری نفسه ابتغاء مرضاة الله»

190

ثُمَّ مِحْنَتُكَ يَوْمَ صِفِّينَ وَ قَدْ رُفِعَتِ الْمَصَاحِفُ حِيلَةً وَ مَكْراً فَأَعْرَضَ الشَّكُّ وَ عُزِفَ الْحَقُّ وَ اتُّبِعَ الظَّنُ

Then your trial on the day of Siffin, when the copies of the Qur'an were raised by stratagem and deceit; doubt came forward, the truth was turned aside, and conjecture was followed.

باز رنج و محنتت در جنگ صفین بسیار بود در حالی که به مکر و حیله معاویه قرآنها را بر سر نیزه بلند کردند و مردم را به شك و شبهه انداختند و آیین حق را به بازی گرفتند و گمان خود را پیروی کردند

191

أَشْبَهَتْ مِحْنَةَ هَارُونَ إِذْ أَمَّرَهُ مُوسَى عَلَى قَوْمِهِ فَتَفَرَّقُوا عَنْهُ

It resembled the trial of Harun when Musa appointed him over his people and they split away from him,

آن هنگام غصه تو شبیه به هارون برادر موسی بود که او را بر امت امیر گردانید و مردم از گردش متفرق شدند

192

وَ هَارُونُ يُنَادِي بِهِمْ وَ يَقُولُ (يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَ إِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ

while Harun called out to them, saying: 'O my people, you have only been tried by it, and indeed your Lord is the Most Merciful;

و هر چه هارون آنان را ندا کرد و گفت شما به این گوساله سامری امتحان می شوید پروردگار شما خدای رحمان است

193

فَاتَّبِعُونِي وَ أَطِيعُوا أَمْرِي* قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى)

so follow me and obey my command.' They said: 'We will not cease to devote ourselves to it until Musa returns to us.'

پیرو من باشید و امر مرا اطاعت کنید قوم موسی به هارون گفتند ما بر پرستش گوساله ثابت مانیم تا موسی بسوی ما بازگردد

194

وَ كَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا رُفِعَتِ الْمَصَاحِفُ قُلْتَ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهَا وَ خُدِعْتُمْ

And likewise you, when the copies of the Qur'an were raised, said: 'O my people, you have only been tried by them and deceived.'

همچنین بود حال تو هنگامی که قرآنها را بالای نیزه کردند و تو فرمودی ای مردم این فتنه و خدعه و امتحان شماست

195

فَعَصَوْكَ وَ خَالَفُوا عَلَيْكَ وَ اسْتَدْعَوْا نَصْبَ الْحَكَمَيْنِ فَأَبَيْتَ عَلَيْهِمْ وَ تَبَرَّأْتَ إِلَى اللَّهِ مِنْ فِعْلِهِمْ وَ فَوَّضْتَهُ إِلَيْهِمْ

But they disobeyed you and opposed you, and demanded the appointment of the two arbiters; you refused them, declared yourself free before Allah of their deed, and left it to them.

آنان با تو راه مخالفت پیموده و عصیان امر تو کردند و از تو تقاضای نصب دو حاکم کردند پس تو از نصب حکمین ابا کردی و از فعل زشت آنها بسوی خدا بیزاری جستی و کار را بناچار به آنها وا گذاردی

196

فَلَمَّا أَسْفَرَ الْحَقُّ وَ سَفِهَ الْمُنْكَرُ وَ اعْتَرَفُوا بِالزَّلَلِ وَ الْجَوْرِ عَنِ الْقَصْدِ اخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِهِ

Then, when the truth became clear and the wrong was shown to be folly, and they admitted their slip and their deviation from the right course, they fell into dispute afterwards,

آنگاه که حق آشکار شد و سفاهت و عمل زشتشان معلوم آمد و به خطای خود و جور و خلاف خود اعتراف کردند از آن بعد باز راه اختلاف کلمه و نفاق پیمودند

197

وَ أَلْزَمُوكَ عَلَى سَفَهٍ التَّحْكِيمَ الَّذِي أَبَيْتَهُ وَ أَحَبُّوهُ وَ حَظَرْتَهُ وَ أَبَاحُوا ذَنْبَهُمُ الَّذِي اقْتَرَفُوهُ

and in their folly they forced arbitration upon you, which you had refused; they loved it while you forbade it, and they made lawful the sin they had committed.

و حکم سفیهانه ای را که از آنها تقاضا کردند و تو ابا کردی و آنان دوست داشتند و تو خطا و مخاطر شمردی باز آنها گناه که خود مرتکب شدند مباح و روا شمردند

198

وَ أَنْتَ عَلَى نَهْجِ بَصِيرَةٍ وَ هُدًى وَ هُمْ عَلَى سُنَنِ ضَلاَلَةٍ وَ عَمًى

You were upon the path of insight and guidance, while they were upon the ways of error and blindness.

و تو همیشه با بصیرت و طریق هدایت بودی و آنها بر طریق گمراهی و نابینایی رفتند

199

فَمَا زَالُوا عَلَى النِّفَاقِ مُصِرِّينَ وَ فِي الْغَيِّ مُتَرَدِّدِينَ حَتَّى أَذَاقَهُمُ اللَّهُ وَبَالَ أَمْرِهِمْ

They persisted in hypocrisy and wavered in error, until Allah made them taste the evil consequence of their affair.

و در راه ضلالت تردد می کردندتا آنکه خدا وبال و کیفر کار زشتشان را به آنها چشانید

200

فَأَمَاتَ بِسَيْفِكَ مَنْ عَانَدَكَ فَشَقِيَ وَ هَوَى وَ أَحْيَا بِحُجَّتِكَ مَنْ سَعِدَ فَهُدِيَ

So by your sword He put to death those who opposed you: they became wretched and fell; and by your proof He gave life to those who were blessed and guided.

تا آنکه معاندان و مخالفت همه شقی و بدبخت شدند و با شمشیر تو به قعر جهنم در افتادند و سعادتمندان اصحاب به حجت و ارشاد تو هدایت یافته و زنده جاوید گردیدند

201

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ غَادِيَةً وَ رَائِحَةً وَ عَاكِفَةً وَ ذَاهِبَةً فَمَا يُحِيطُ الْمَادِحُ وَصْفَكَ وَ لاَ يُحْبِطُ الطَّاعِنُ فَضْلَكَ

May the blessings of Allah be upon you, morning and evening, abiding and passing; the praiser cannot encompass your description, nor can the reviler nullify your excellence.

پس درود خدا بر تو در تمام آغاز و انجام حرکات و سکناتت ای که هیچ مدح کننده ای به اوصاف کمالیه ات احاطه نخواهد کرد و طاعنان و دشمنانت هم باز بمقام فضل و کمال تو محیط نتوانند گشت

202

أَنْتَ أَحْسَنُ الْخَلْقِ عِبَادَةً وَ أَخْلَصُهُمْ زَهَادَةً وَ أَذَبُّهُمْ عَنِ الدِّينِ

You are the best of creation in worship, the most sincere of them in renunciation, and the most zealous in defending the religion.

تو از حیث عبادت و بندگی خدا بهترین خلق و از جهت زهد و تقوی خالصترین بندگان و از همه کس در دفع دشمنان دین سخت تر بودی

203

أَقَمْتَ حُدُودَ اللَّهِ بِجُهْدِكَ (بِجَهْدِكَ) وَ فَلَلْتَ عَسَاكِرَ الْمَارِقِينَ بِسَيْفِكَ

You established the limits of Allah with your effort and broke the armies of the renegades with your sword.

تویی که با مجاهده بسیار حدود و ارکان دین اسلام را استوار کردی و عساکر گردنکشان را به شمشیرت شکست دادی و از پا در آوردی

204

تُخْمِدُ لَهَبَ الْحُرُوبِ بِبَنَانِكَ وَ تَهْتِكُ سُتُورَ الشُّبَهِ بِبَيَانِكَ

You extinguish the flames of war with your fingers and tear apart the veils of doubt with your elucidation,

و به سر پنجه قدرت آتش جنگها را خاموش ساختی و پرده شبهات را با لسان معجز بیان بردریدی

205

وَ تَكْشِفُ لَبْسَ الْبَاطِلِ عَنْ صَرِيحِ الْحَقِّ لاَ تَأْخُذُكَ فِي اللَّهِ لَوْمَةُ لاَئِمٍ

and you uncover the confusion of falsehood from the pure truth; no blame of a blamer takes hold of you in the way of Allah.

و حق صرف را از باطل محض آشکارا گردانیدی هرگز در دین خدا از ملامت بدگویان باك نداشتی

206

وَ فِي مَدْحِ اللَّهِ تَعَالَى لَكَ غِنًى عَنْ مَدْحِ الْمَادِحِينَ وَ تَقْرِيظِ الْوَاصِفِينَ

In the praise of Allah, the Most High, for you there is no need of the praise of praisers or the commendation of describers.

و به مدح و عنایت خدای متعال خود را از مدح و توصیف خلق بی نیاز دانستی

207

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى (مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ

Allah, the Most High, said: Among the believers are men who were true to what they pledged to Allah.

خدای تعالی فرمود «من المؤمنین رجال صدقوا ما عاهدوا الله علیه

208

فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَحْبَهُ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَ مَا بَدَّلُوا تَبْدِيلاً)

Among them is he who has fulfilled his vow, and among them is he who waits; and they have not altered in the least.

فمنهم من قضى نحبه و منهم من ينتظر و ما بدلوا تبديلا»

209

وَ لَمَّا رَأَيْتَ أَنْ قَتَلْتَ النَّاكِثِينَ وَ الْقَاسِطِينَ وَ الْمَارِقِينَ

And when you saw that you had killed the breakers of the pledge, the unjust, and the renegades,

و چون که با عهد شکنان و ستمگران و مارقان به عزم جنگ و قتال برخاستی

210

وَ صَدَقَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَعْدَهُ فَأَوْفَيْتَ بِعَهْدِهِ

and the Messenger of Allah (s.a.w.a.) fulfilled his promise to you, and you fulfilled your covenant with him,

و صدق وعده رسول خدا صلى الله عليه و آله را آشكارا كردى و به عهد رسول خدا وفا كردى

211

قُلْتَ أَ مَا آنَ أَنْ تُخْضَبَ هَذِهِ مِنْ هَذِهِ أَمْ مَتَى يُبْعَثُ أَشْقَاهَا

you said: 'Has the time not come for this to be dyed from this? Or when will the most wretched of them be raised?'

و فرمودى آيا اينك نرسيده زمانى كه محاسنم از خون سرم خضاب گردد آيا كى شقيترين افراد امت بر اين كار مبعوث خواهد شد

212

وَاثِقاً بِأَنَّكَ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَ بَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكَ

confident that you are upon clear proof from your Lord and insight in your affair,

و در كمال وثوق و اطمينان بودى از حجت و بينه پروردگار خود بحقانيت و با بصيرت و بينايى در همه كارت اقدام فرمودى

213

قَادِمٌ عَلَى اللَّهِ مُسْتَبْشِرٌ بِبَيْعِكَ الَّذِي بَايَعْتَهُ بِهِ وَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

coming before Allah, rejoicing in the bargain you made with Him; and that is the great triumph.

و از سفراین جهان که بر خدا وارد شدی با مبایعه خداست بسی شاد خاطر خواهی بود و اینست رستگاری و فیروزی بزرگ

214

اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ أَنْبِيَائِكَ وَ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ بِجَمِيعِ لَعَنَاتِكَ وَ أَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ

O Allah, curse the killers of Your prophets and the trustees of Your prophets with all Your curses, and make them taste the heat of Your Fire.

پروردگارا لعنت فرست بجمیع انواع لعن و عذاب بر قاتلان پیغمبران و اوصیاء پیغمبران خود و آن قاتلان را بحرارت آتش دوزخت و اصل ساز

215

وَ الْعَنْ مَنْ غَصَبَ وَلِيَّكَ حَقَّهُ وَ أَنْكَرَ عَهْدَهُ وَ جَحَدَهُ بَعْدَ الْيَقِينِ وَ الْإِقْرَارِ بِالْوِلاَيَةِ لَهُ يَوْمَ أَكْمَلْتَ لَهُ الدِّينَ

And curse those who usurped the right of Your friend, denied his covenant, and rejected him after certainty and after acknowledging his wilayah on the day You perfected the religion for him.

و نیز لعنت کن کسی را که حق ولی تو را غصب کرد و پس از اقرار و بعد از یقین بولایت او در روز غدیر که روز تکمیل دین حق بود باز عهد او و بیعت با او را انکار کرد

216

اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ مَنْ ظَلَمَهُ وَ أَشْيَاعَهُمْ وَ أَنْصَارَهُمْ

O Allah, curse the killers of Amir al-Mu'minin, those who wronged him, their partisans, and their helpers.

پروردگارا لعنت فرست بر قاتلان امیر المؤمنین و بر هر که در حق او ظلم کرد و بر پیروان و انصار قاتلانش هم لعنت فرست

217

اللَّهُمَّ الْعَنْ ظَالِمِي الْحُسَيْنِ وَ قَاتِلِيهِ وَ الْمُتَابِعِينَ عَدُوَّهُ وَ نَاصِرِيهِ وَ الرَّاضِينَ بِقَتْلِهِ وَ خَاذِلِيهِ لَعْناً وَبِيلاً

O Allah, curse the oppressors of al-Husayn, his killers, those who followed his enemy, his helpers, those pleased with his killing, and those who abandoned him with a heavy curse.

پروردگارا بر قاتلان و ظالمان و پیروان دشمنان حسین و بر آنانکه بقتل آن حضرت خوشنود بودند و آنانکه یاری او نکردند بر همه آنان لعنت و عذاب بسیار شدید فرست

218

اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ مَانِعِيهِمْ حُقُوقَهُمْ

O Allah, curse the first wrongdoer who wronged the family of Muhammad and those who withheld their rights from them.

پروردگارا لعنت فرست بر اولین ظالمی که در حق آل محمد ظلم و ستم کرد و مانع از حق آنها گردید

219

اللَّهُمَّ خُصَّ أَوَّلَ ظَالِمٍ وَ غَاصِبٍ لِآلِ مُحَمَّدٍ بِاللَّعْنِ وَ كُلَّ مُسْتَنٍّ بِمَا سَنَّ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

O Allah, single out the first wrongdoer and usurper against the family of Muhammad with the curse, and everyone who follows his established way, until the Day of Resurrection.

پروردگارا اولین ظالم و غاصب حق آل محمد را و هر کس تا قیامت سنت او را پیروی کرد مخصوص به لعن خود بگردان

220

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ (وَ آلِ مُحَمَّدٍ) خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ عَلَى عَلِيٍّ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

O Allah, bless Muhammad and the family of Muhammad, the seal of the prophets, and bless Ali, the master of the trustees, and his pure family.

پروردگارا بر محمد خاتم رسولان خود و بر سید اوصیاء و امیر المؤمنین علی (ع) و آل اطهار او درود و رحمت فرست

221

وَ اجْعَلْنَا بِهِمْ مُتَمَسِّكِينَ وَ بِوِلاَيَتِهِمْ مِنَ الْفَائِزِينَ الْآمِنِينَ الَّذِينَ لاَ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لاَ هُمْ يَحْزَنُونَ

And make us among those who hold fast to them, and through their wilayah among the successful, the secure, those upon whom is no fear and who shall not grieve.

و ما را از آنان که رشته عهدشان را محکم نگهداشت و بواسطه ولایت و محبت آنها به فوز و سعادت ابد رسید و ایمن از عذاب دوزخ گردید که دیگر ابدا هیچ خوف و اندوهی در دل ندارند مقرر فرما. مؤلف گوید که ما در کتاب هدیة الزائرین اشاره کردیم به سند این زیارت و آنکه این زیارت را در هر روز از نزدیك و دور می شود خواند و این فایده جلیله ای است که البته راغبین در عبادت و شایقین زیارت حضرت شاه ولایت علیه السلام آن را غنیمت خواهند شمرد دانلود: دانلود فایل mp3 زیارت مختصه اول امام علی علیه السلام در روز غدیر

Recitation text courtesy Mafatih al-Jinan (Ansarian translation) via ahlolbait.com.

alzair.app — ziyarat guides, shrine recitations with audio, and group tours.